

Bölüm 12 - Şeytan'ın Önemli Sırrı

Restart'a tekrar hoş geldiniz. İran gençliği kayıp değil; onlar akılcılar ve artık köhnemiş dogmalarla kandırılamazlar. Bu bölüm, Attâr'ın *Musibetnâme*'sindeki (Bela Kitabı) destansı mistik yolculuğa dalarak, hakikate giden yolun geleneksel dinlerin ötesine geçtiğini kanıtlıyor.

Attâr'ın Sâlik'ini (Hakikat Yolcusu), nihai gerçeklik olan "73. Mezhep/Din" arayışındaki o çaresiz yolculuğunda izleyin. Meleklerden Şeytan'a ve nihayetinde büyük peygamberler Musa, İsa ve Muhammed'in huzuruna varışına kadar evrendeki karşılaşmalarına tanık olun. Bu yüce şahsiyetlerin bile neden nihai cevabı veremediklerini ve bunun yerine Sâlik'i kendi iç varlığına geri yönlendirdiklerini keşfedin.

Attâr'ın hikayesinde Muhammed tarafından ifşa edilen o derin sırrı öğrenin: Gerçek yol, dışarıdaki kurtarıcılarla buluşmakta değil; Hiss, Hayal, Akıl, Gönül ve Can'dan oluşan beş iç vadiyi aşmakta yatar. Üstatların her zaman öğrettiği gibi: "Evrende ne varsa senin dışında değildir. Ne ararsan kendinden ara, zira o sensin." Bu bölüm, sizi dışarıda aramayı bırakmaya ve asıl yolculuğa, içeriye doğru başlamaya davet ediyor.

#Restart #SeyyedMohammadHosseini #Attar #Musibetname #Salik #Tasavvuf #Mistisizm #İrfan #73cüMezhep #İçeDönüş #KendiniBil #BeşVadi #Sokrates #Platon #Mevlana #Rumi #Senai #Şeytan #Musa #İsa #Muhammed #İnsanıKamil #VahdetiVücut #ShabBekheirIran #ManeviYolculuk #İran

Saat 11:14. Ben Muhammed Hüseyini ve bu Restart'ın on ikinci bölümü. Şey... Sadece mutlu değiliz, resmen şaşkına döndük. Çünkü haberler... Yani, İran'dan 11-12 yıldır uzağız... Bize gelen haberler şuydu: "Ya, gençlerin hepsi seks, televizyon dizileri, o tarz oyunlar ve uyuşturucu peşinde, bu konulara hiç ilgi göstermiyorlar."

Ama Restart'ın 11 bölümünde fark ettim ki bu bir şaka ve gençler sadece bir yol bulamamışlar; çünkü akılcı hale gelmişler, anlıyor musunuz? Ateistlere daha çok yaklaşmışlar. Yani, daha ayırt edici olmuşlar. Bazıları tek tanrıcılığa (Tehvid) yaklaşmış, bazıları ise... bu gençlerin ateistlere yaklaştığını söyleyebilirsiniz. Yani, artık onları dürüstçe kandıramazsınız. "Eşek yerine koymak" tabirini kullanmayayım ama... kandırmak diyeyim. "Eşek yerine koymak", kandırıldığı ve kandırılmaya devam ettiğin anlamına gelir. Bu, farklı bir yolda olduğun demektir. Bunun kendine has terminolojisi ve kavramları vardır.

Bu yüzden gerçekten çok mutluyum, gerçekten. Yani düşünüyorum da... Şunu söyleyeyim: Bu programı dinleyen hanımefendiler ve beyefendiler, tanıtım işi sizin üzerinizde. Biri yazmış: "Hocam, Allah aşkına bu programı da 'Şeb Behayr İran' (İyi Geceler İran) programı gibi kesmeyin." Öncelikle, ben 'Şeb Behayr İran'ı kesmedim. Lütfen, "biz kestik" deyin. Ben kestim dediğinizde, utanıyorum, gerçekten. Şimdiye kadar 'Şeb Behayr İran'ı kestiğimizi söylemeye cesaret edemedim. Yani, sen ve ben kestik. Eğer ilk programdan itibaren sıkı bir tanıtım yapsaydınız, insanlara kararlılıkla sunsaydınız, elinizdeki 50 e-postaya gönderseydiniz, Facebook'ta paylaşılsaydınız ya da ne bileyim, arkadaşlarınıza bahsetseydiniz; bu yapılsaydı ve siz orada olsaydınız, belki de kesmezdim. Ve şimdi devam etmiyorum. Yani, benim gözümde

'Şeb Behayr İran' bitti. O 40 bölüm kalacak. Belki 41. bir program yapıp, kesilmesinde suçun bizde olduğunu ve içinde vermem gereken çok önemli siyasi mesajlar olduğunu söylerim. Platon'dan aldığım o perspektif İran toplumu için çok faydalıydı. Maalesef, maalesef çok faydalıydı ve ben onu kestim.

Şimdi bu 11. bölüm, yani diyelim ki 20'ye geldiğinde... bu 10 bölüm daha demek... Bu ne kadar sürer? Bir 5 ay daha alır. Eğer 20'ye gitmek istersek, bu 10 ile birlikte 30 olur. Yani program 40'a... 'Şeb Behayr İran' 40 bölüme kadar gitmişti. Yani bu da 30'a ulaşacaksa, bu 5 ay demek. Eh, 5 ay boyunca tanıtmak ve duyurmak için çabalamanız yeterli. Benim görüşüme göre 5 ay içinde televizyon kanalını kurabilirim. Yani, şu an 250-300 bin dinleyicimiz olduğunu varsayın. Gerçekten, 200.000 dinleyici 10 dolar verse, bu 2 milyon dolar eder. Bu da televizyon kanalımızı güçlü bir şekilde kurduk demektir.

Her neyse, şunu söylemek istiyorum; bir şey olursa, "Hüseyini, programı kestir" dediğinizde biraz üzülmüyor ve bozuluyorum. Ama adil konuşursak, biz kestik. Yani paylaşmayarak, tanıtmayarak ve duyurmayarak siz de buna dahil oldunuz. Zor değil. Ailende 30-40 kişi var; sadece bir telefonu kaldır ve sor, "Hey, bu programı dinledin mi dinlemedin mi?" Facebook'unuzda paylaşmak ya da diğer arkadaşlarınıza tanıtmak gerçekten zor değil. Her halükarda, bu sizin yapacağınız iş ve bu kendinize ve bana yaptığınız bir iyilik, yani bize... yine bize yardım ediyorsunuz. Unutmayın, şu an bu programı dinleyen bir grup insan var ama dinlemek isteyip de varlığından haberi olmayan pek çok kişi var. Bilmeyenler... Bütün meselem şu; bunu aklınızda tutun ki, Allah'ın izniyle bu program bir milyon dinleyiciye ulaşsın.

Evet, Mevlana'dan (Rumi) Attâr'a küçük bir sapma yaptık çünkü Attâr'ın *Musibetnâme*'sini açıklamak istedik ve geçen programda duyurduk ki Attâr... affedersiniz... bu aynı Restart programından geçti. Hâkânî geçti, affedersiniz... Ahmed Gazali bundan bahsetti, affedersiniz... Mevlana, Attâr, Sadi, Hafız ve hepsi bundan bahsetti. Yani, Restart, yazılı olarak bakarsak, Sokrates'ten beri konuşuluyor. Sokrates, Restart yüzünden öldürüldü. Yani, tam da şu an tartışılan bu program ve bu konular yüzünden. Şu an Facebook sayfama giderseniz, görürsünüz ki çok şükür artık kimse göremiyor, çok şükür. Bu tehlikeli bir program. Bu farklı bir program ve benim bu programda yaptığım şey, tüm bu insanların aynı şeyi söylediğini size kanıtlamak.

Şimdi, eğer yorumcular—Mevlana ve Attâr şerhçileri vesaire, ki ben bunların yüzde 3'ünün doğru yorumlayıp, çevirip, sonuca vardığına inanıyorum; yüzde 97'si ise ya kötü niyetle ya bir ajandayla ya da çeşitli sebeplerle meselenin özünü, yani asıl noktayı anlamamanızı istemediler—işte o yüzde iki veya üç bunu açıkladı. Eğer Mevlana'yı okuyan bu yüzde 97, benim şu an yaptığım açıklamaları yapsaydı, hiç buralara gelmezdik. Bunu 50 yıl önce, 80 yıl önce, 100 yıl önce anlardınız. Bu kadar açık bir meseleyi nasıl anlamadınız? Bu başlı başına bir konu.

Attâr'da, geçen hafta açıkladığımız gibi, "yetmiş üçüncü mezhebi" arayan, bir rehber arayan bir Sâlik (yolcu) vardır. Ve bu kişi evrendeki her bir varlığa, cinlerden perilere ve insanlara, toprağa, suya, rüzgara ve ateşe, Azrail'e, Cebrail'e, Mikail'e ve İsrail'e gider. Ve Attâr, kurnazlıkla bu kişiyi onlara götürür. Bu kişi onlara gider ve yalvarır: "Bana rehberlik edebilir misiniz ki Tanrı'yı görebileyim? Yetmiş üçüncü mezhebin yolunu anlayabileyim? Hüseyini'nin Restart programının ne dediğini görebileyim?" Ve onlar derler ki: "Hayır, sana yardım edemeyiz. Kendi yoluna git."

Bugün istiyorum ki... Yani bu kişi Musa'ya, İsa'ya ve Muhammed'e gidiyor, affedersiniz... onlarla da konuşuyor. Hiçbir [giriş yapmadan], bugün bunu konuşacaktık. Bakalım bu kişi onlara gittiğinde bu dinler ne diyor. Sonra bunda ifşa edilen önemli bir sırrı göreceğiz. Yani, şu an Hristiyanlara gitsek, Hristiyanlar der ki: "Efendim, kim bize gelirse hidayeti bulur." Yani diyorlar ki, "Bay Attâr, eğer bu kişiyi şu Papa'ya veya Kardinal'e veya rahibe gönderirsen, anlayacak ve doğru yolu bulacaktır." Yahudiler der ki: "Bize gelirse kesinlikle anlar." Ve Müslümanlar der ki: "Anlaması için kesinlikle bize gelmesi lazım." Ve şimdi Attâr bu kişiyi teker teker onların huzuruna gönderiyor.

Ama ben bu üçünü okumadan önce, Attâr başta başka bir numara çekiyor. İnşallah vaktimiz olur da Attâr'dan bu hikayelerden birkaçını okurum; çok yardımcı oluyor. Evet, başka bir numara çekiyor, yani bu kişiyi Şeytan'a gönderiyor. Eğer izin verirsiniz, bugün Şeytan hakkında küçük bir açıklama yapacağımı söylemiştim. Bu kişiyi Şeytan'a gönderiyor. Neden Şeytan'a gönderiyor? Çünkü diyor ki, "Eh, Şeytan evrende yanlış yolu bilen tek varlık, bu yüzden insanları yanlış yolla kandırmak için doğru yolu kesinlikle biliyor olmalı." Yani, o sırat-ı müstakimi (doğru yolu) biliyor ki insanları yoldan çıkarıyor. Şeytan'ı kandırmak, bir nevi ağızından laf almak için ona gidiyor. Maalesef bu yolda, Şeytan'a gittiğinde... ve *Musîbetnâme*'deki bu kırk bölümde ne zaman birine gitse, "Cihan Piri"ne geri dönüyor ve Pir açıklıyor: "Sorun yok, bir sonrakine git." Ya da bizzat onlar Sâlik'i bir sonrakine havale ediyorlar. Yani, "Biz sana yardım edemeyiz" diyorlar.

Bakalım Şeytan hakkında ne diyor. Şimdi, söylemeden önce... Bazıları diyor ki, "Ooo, müstehcen küfürleri sadece Mevlana kullanır." O iş hiç de öyle değil güzelim. O iş hiç de öyle değil güzelim. Sizin için yorumlayanlar yanlış yorumladı. Diğerleri kibarca küfreder ama biz küfrü anlamayız. Bu yüzden, Şeytan ile ilgili bölümlerden birini—yani Sâlik'in Şeytan'a gitmesini—okumadan önce, Attâr'dan birkaç satır, *Musîbetnâme*'den 260 numaralı hikayeyi okuyacağım ki Attâr'ın da müstehcen küfür kullandığını bilin, ama lütfen kimseye söylemeyin. Kullandığı müstehcen küfrü çok kibar kullanır. Eğer üzerine düşünürsen anlarsın; eğer ben üzerine düşünürsem aileme sövdüğünü anlarım, yoksa normalde anlaşılmaz.

Attâr diyor ki: *"Senâî bir yolda yürüyordu bîkarar / Gördü ki iş başında bir lağımçı var"*

Senâî diyor, yani Gazneli Senâî. Büyük mutasavvıflardan biri hani. Biliyorsunuz, Senâî'nin perspektifi, aydınlanma, düşünce vb. Diyor ki Bay Senâî bir yolda huzursuzca yürüyordu ve bir lağımçı (*kunnas*) gördü... Kunnas, evlerin lağımını boşaltanlardan demek. Kunnas tam olarak... kunnas şiirde "çöpçü" anlamında da kullanılır ama çoğunlukla gidip helayı boşaltanlar için söylenir. Yani şu bizim hela, mostarâ dediğimiz yer. Diyor ki bir lağımçıyı helayı boşaltırken gördü, oradaydı.

"Gözünü çevirince diğer yana / Gördü bir müezzini, durmuş ezana"

Attâr diyor ki sola baktı, helayı boşaltan birini gördü; sağa baktı, ezan okuyan birini gördü.

"Dedi ki: 'Bu işin içinde var bir kusur / Görüyorum ikisini de tek bir fiilde'"

Affedersiniz ama ben o zaman küfrün ne olduğunu gerçekten anlamıyorum. Gerçekten, anlamıyorum. Bak, adam bana diyor ki "Hüseyini, otur," ben diyorum ki "Benimle konuşmuyor." Sonra diyor ki "Bay Hüseyini, otur," ben diyorum ki "Benimle konuşmuyor, yanımdaki adamla konuşuyor." Sonra tekrar diyor ki, "Bay Hüseyini, kışını koy otur!", ben diyorum ki "Hayır, benimle konuşmuyor." Diyor ki, "HEY EŞEK, otur!", ben diyorum ki "Hayır ben değil, sanırım yanımdaki adamı kastediyor." Eh, uyuma numarası yapını uyandıramazsın. Bay Attâr bu hikayede diyor ki, solda lağım temizleyen birini, sağda ezan okuyan birini gördü. Dedi ki, "İkisini de tek bir eylemde görüyorum." Yani, o müezzin de bir helayı boşaltıyor ve o bir aptal; bilmiyor ki İnsan-ı Kâmil'in izni olmadan, tasavvuf ve irfan ehlinin izni olmadan, Sufi'nin izni olmadan her eylem bir helayı boşaltmaktır.

Şimdi, insan hakları diyebilir ki: "Efendim, lağımcılara hakaret ediyor." Geri zekalı, bir bak, örnek veriyor. O badem gözlerini seveyim! "Badem" diyorsun. Şimdi, insan hakları maalesef sadece saçmalamakla meşgul. Bazen insan hakları böyledir. "Evet, hayır, Bay Hüseyini fosseptik kazıcılara hakaret ediyor..." Hayır canım! O, helayı boşaltan bu kişiyle ezan okuyan kişinin aynı olduğuna dair bir örnek veriyor.

"Dedi ki: 'Bu işin içinde var bir kusur / Görüyorum ikisini de tek bir fiilde'" "Zira bu, tıpkı öteki gibi habersiz / Bir dirhem ekmek için amele, şüphesiz"

Diyor ki ikisi de, yani ezan okuyan da ve affedersiniz çukuru kazan da, ikisi de bir lokma ekmek için yapıyor bunu.

"Madem bu iki ham ruhun işi ekmek içindir / Görüyorum ikisini de aynı işte, daima"

Senâî diyor ki... Attâr diyor ki Senâî şöyle der: "İkisini de aynı görüyorum, tek bir işte." Buradan sonra işler çok daha kötüleşiyor, müstehcen küfür daha da bayağılaşıyor. Attâr diyor ki:

"Yok, bu lağımcı işinde dosdoğru / O müezzin ise kara yüzlü, riya dolu" "Bunda şüphe yok ey azizim, bilesin / O lağımcı yeğdir, o müezzinden"

Gerçekten anlamıyorum. Diyor ki helayı boşaltan lağımcı, ezan okuyan bu müezzinden çok daha iyidir, çünkü o kıraat ve riya ve tüm o işlerin içinde, ama bu lağımcı öyle değil.

"Nefsine ve Şeytan'a yoldaş olduğun sürece / Senin mesleğin daimi lağımcılıktır"

Ve selamün aleyküm ve rahmetullahi ve berekatuhu. Gerçekten "Vesselam" demeniz lazım. Gerçekten, bazen Mevlana şiirlerinde "Vesselam" der, yani "Kapa şu çeneni" manasında. İşte bu aynı Attâr, aynı Mevlana ama kibar, basit bir örnek.

Tamam, bir sonraki kısma geçelim. Bay Sâlik, Restart'ın, Radyo Pasto programının ne dediğini anlamak için melun Şeytan'a gidiyor. Şeytan da çok önemli bir nokta. Tek satırda söyledim: Çünkü Şeytan doğru yolu biliyor, bu sayede yanlış yolu öğretiyor. Bu yüzden Bay Sâlik diyor ki: "Tamam, gidip Şeytan'a soracağım. Şeytan bana hangisi olduğunu söyleyecek, ben eksi birle çarpacağım ve doğru yolu bulacağım. Ya da, onun çarpıttığı bu doğru yol neymiş bir göreyim."

Yani unutmayın, Şeytan çok önemlidir çünkü doğru yolu bilen tek varlık odur, bu sayede sizi yanlış yola götürür.

"Sâlik geldi huzuruna Şeytan-ı İlahî / Dedi: 'Ey sürgün edilmiş Rahman ve Rahim'in'" "Ey başta hafızlara önder olan / Ve sonda kovulmuşlara rehber olan" "Ey bir saygısızlıkla büyülenen / Ey bir edepsizlikle lanetlenen"

Diyor ki, "Bay Melun Şeytan, hani lanetlenen ve... ve Rahman ve Rahim'in tekmeleyip attığı sen. 700.000 yıl topladın, 'hal'inde ve 'söz'ünde... falan filan..." konuşmaya başlıyor.

"O ki ilk önce Hurileri yatağa attı / Şimdi hamam tellağı bir iblis oldu"

Önemli noktalara değiniyor. Beyitlerin bazılarını okuyorum çünkü uzun. Diyor ki, Huri ile, cennet Hurisi ile ilk yatan Şeytan'dı, çünkü meleklerden biriydi. Attâr işaret ediyor, "Unutmayın ey zahirler, ey Müslümanlar, hayaliniz oraya gidip size bir Huri verilmesi, Jennifer Lopez'i öpmek. Tutkunuz ne, gerçekten? İçki ve şarap... cennette ne elde etmek istiyorsunuz? Bir Huri." Attâr burada işaret ediyor ki bu Şeytan'ı hatırlayın: (*"O ki ilk önce Hurileri yatağa attı"*). Diyor ki, unutma, Şeytan orada bin yıl, on bin yıl kaldı ve her gece bir Huri götürdü. Yani, senin hayalini kurduğun şeye o sahipti. (*"Şimdi hamam tellağı bir iblis oldu"*). Şimdi sonu böyle oldu. (*"Baştan ayağa pişmanlığın özü oldum"*). Şimdi, bunları Şeytan'a söylüyor. Diyor ki, "Bana yardım et ve şunu yap ve bunu yap..." Sonra, affedersiniz, "Ne yapabilirsin, bana ne yardımın dokunabilir? Sen ki yolu çok iyi bilirsin." Şeytan tek bir satırda çok net söylüyor: "Sana yardım edemem." Soruyor: "Neden?" Diyor ki: "Sen olayı hiç anlamamışsın güzelim. Bu oyunu sizin başlattığınız ve adımızı kötüye çıkardığınız, kendi kötü amellerinizi bize yıktığınız doğru, ama bil ki Tanrı'nın izni ve rızası olmadan, ben sizin 'iyi' ya da 'kötü' dediğiniz şeyi bile yapamam. Eğer sana iyi yolu göstermemi istiyorsan, Tanrı'nın bana izin vermesi gerekir." Attâr burada konuyu tamamen değiştiriyor.

"Gerçi onun dergahından kovuldum ben / Çevirmem başımı bir an bile yolundan ben" "O elimi, Sevgili'nin sokağına bir adım atana dek / Bakmadım başka yana, sadece Sevgili'ye"

Diyor ki, "Sana rehberlik edemem, çünkü Tanrı sana yardım etmeme hiç izin vermiyor. Benim hakkımda anlatılan bu hikayelere kulak asma. Ben ilahi emir dışında hiçbir şey yapmadım." Yani, bu da... Şimdi, Şeytan hakkında bir Restart programı yapmam gerektiği için bu bölümü burada toparlayacağım, çünkü sonra Aynü'l-Kudât Hemedânî ve Hallac ve diğerleri Şeytan hakkında konuyu tamamen değiştiren şeyler söylediler. Sonra Mevlana ve Attâr'a gidiyoruz ve görüyoruz ki Attâr ve Mevlana, Şeytan'ı evrendeki pek çok varlıktan çok daha haysiyetli görüyor. Yani en azından yedi milyar küsur [insandan] daha klas. Şimdi, Şeytan neden böyle oldu, o bambaşka bir hikaye. Velhasıl, Sâlik Şeytan'a gider ve kurtulmanın bir yolunu bulamaz ve [Şeytan] ona, "Git, sana yardım edemem" der.

Bir sonraki bölümde Bay Sâlik (yolcu), yetmiş üçüncü mezhebi anlamak için Musa'ya gider. Yine, sonuca gelmek için bundan birkaç beyit okuyacağım.

"Sâlik geldi, sabırsız, Musa'nın yanına / Aldı Musa'nın kokusunu Tur-i Sina'dan"

Diyor ki geldi, Musa'nın kokusu geliyor, nereden? Tur Dağı'ndan.

"Dedi: 'Ey iki cihanın nuru, senin zatın / Dokuz felek sadece bir nişanıdır senin ayâtının'" "Ey geceleyin Hakk'ın hazinesini bulan / Ve çobanlıktan krallığa vasil olan"

Diyor ki, "Bay Musa, sen ki çobandın ve bu güce ve makama ulaştın."

"Nerden bildin bunca sürüyle / Erişecektin tüm bunlara, tüm bu halinle"

Musa hakkında konuşmaya ve ona teşekkür etmeye başlıyor, "Sen büyüksün ve sen... Kelimullahsın" -yani: Tanrı ile konuşan- "ve Tanrı ile konuşuyorsun." Ve sonra, affedersiniz... bazıları Bahailerin bu Kelimullah terimini getirdiğini söylüyor, Musa'nın Kelimullah olduğunu söylemek için geldiklerini falan. Hayır canım. Bu Kelimullah... bu şu an Attâr'ın kitabı... [meal en alıntılıyor] "Kelim kilimden çıktı / Kelim, çobanlıkta oldu mukim bir şah." Bu Attâr'a ve Mevlana'ya ve bu adamlara aittir. Şimdi, gelip ona diyor ki: "Evet, o kişi sendin... Bilmiyorum... ateş sana şunu söyledi, ateş önünde şunu yaptı, asayı attın, Nil'i geçtin, şunu yaptın, onca insanın belasını verdin. Sen büyük adamsın." Kısacası... burada diyor ki:

"Şimdi o bahtından bir zerre ihsan etsen bana / Yücelir iki cihanda benim de namım"

"Bize de bir kıyak geçsen, rehberlik etsen ve yardım etsen olmaz mı?"

"Böyle bir devlet ki ezelden senindir / Bir şah gerekirdi, o şah da hakçası sensin" "Eğer bahtından bir zerre yaparsan benim payım..."

"Bana şu bilincinden azıcık versen yeter."

"İmran oğlu Musa dedi ona: 'Ey yanmış kişi / Ateş olmazsan, yakılmaz bir ateşin dişi..."

Musa dedi ki: "Ey yanmış kişi. Sen yanmadıkça, bir ateş yakılmaz."

"Yakmazsan canını, yıpratmazsan tenini tamamen / Bulamazsın Sevgili'ye giden yolu, vesselam." "Önce iğren kendi 'varlığından' / Sonra aşk ile meşgul ol 'yokluğunda'"

Musa diyor ki: "Bak, önce... 'olmaman' lazım. Her şeyden önce, 'hamlık pişene' kadar kendini yakmalısın. Ama genel olarak, benim de dünyada başka dertlerim var." "Onun aşkı önceliklidir, aşk O'na yaraşır, vallahi doğrudur." Sonra diyor ki: "Önce iğren kendi 'varlığından' / Sonra aşk ile meşgul ol 'yokluğunda'"

"Eğer 'yoklukta' olursan bir basiret sahibi / Olursun 'fakr' aleminde ayırt edici"

Fakr kelimesi, yani fakir veya fakirlik, parasızlık anlamında değildir. *Fakr* ve fakir demek... Tasavvufun büyük mertebelerinden biridir, yani *fenaya* (yok oluşa) ulaşır. Derin bir perspektiftir ve fakr veya fakir kelimesi mistik bir tabirdir.

"Mutlak manevi fakr, Muhammed'in has akçesidir."

Ve sonra diyor ki, "Şimdi, bu mutlak fakra, yani bir arifin bu nihai haline sahip bir Mustafa var."

"Onun kabulü olmadan, işler gitmez yolunda / Madem gördüm fakrı ve yüksek himmetli bir eri / Diledim Hak Teala'dan bir ümmeti... Madem varsın, ol onun mutlu ümmeti / Ol onun kulu ve ol özgür"

Dedi ki: "Bak, ben sana yardım edemem." Ve orada İsa'nın alemine küçük bir atıfta bulunuyor, yani İsa hakkında da bir perspektif veriyor ki buna girmeyeceğiz, çünkü konu aşk ve atmosfer falan.

Sâlik İsa'ya gelir. Yine üç dört beyit okuyacağım ve bakalım İsa ne yapıyor? "Başka yere git" mi diyor? Yoksa "Yoluna git, nereye gidersen" mi? Ya da ne diyor?

"Gönlü ölü Sâlik, dileyerek bir deva / Geldi Ruhullah'ın huzuruna, canı dudaklarında"

Ruhullah'a geldi. Ruhullah İsa demektir.

"Dedi: 'Ey pak ruh, senin zatın / Hayat üstüne hayattır senin ayâtın'" "Ezelden, sensin mutlak zafer ve fütüvvet / Baştan ayağa, sensin Ruhü'l-Kudüs"

Size dedim ya, önce geliyor ve dinlerin İsa'ya verdiği sıfatları sıralıyor. Yani Müslümanlar Muhammed hakkında ne diyorsa, Hristiyanlar İsa hakkında, Yahudiler Musa hakkında ne diyorsa, önce böyle yalakalığa başlıyor. Yani sanki çok dindarmış gibi. Diyor ki: "Ey Musa, ki o... Kelimullah... falan filan... Ey İsa, ki o... senin yolun ve yordamın... ve sen ilahisin ve..." Sırf onları konuşturmak, ondan öğrenmek ve "Efendim, şimdi bana yardım et" demek için başta yalakalık yapıp duruyor.

"Güneşin ışını ruhunun bir yansımasıdır / İki yüz kuyudaki Ab-ı Hayat senindir" "Ey cisim ve cevherin mekanı olduğu zat / Paklıkta kimse değildir senin fevkinde" "Madem geldin Rahman'ın teyit edilmiş nefesi olarak / Oldun güneşe ve sabahın kalbine yoldaş" "Yanıyorum hayat arzusundan ben / Madem hem hayata hem kulluğa sahipsensin sen"

Bakın, "hayat" kelimesi, yani İsa'nın hayat verdiğini söylüyorlar, Hristiyanlar öyle der. Ona atıfta bulunuyor. Şimdi burada diyor ki: "Geldim ki beni kendine has kulun yapasın / İhlasının bir zerresiyle beni ihya edesin (diriltesin)"

"Ölüleri diriltmiyor musun? Bir şeye vurup uçurmuyor musun? Aşk ve şefkat ve tüm bunlar değil misin? Geldim ki beni kendine has kulun yapasın. Geldim ki beni o Tanrı'ya ulaştırasın, beni o yetmiş üçüncü mezhebe ulaştırasın, beni kurtarasın. İhlasının bir zerresiyle beni ihya edesin."

"Meryem oğlu İsa bir nefes üfledi / Ve o nefesle, yolun sarhoşunu ayılttı"

İsa şöyle bir baktı ve bir Mesih nefesi verdi ve dedi ki... Onu uyandırdı, sarstı ve dedi ki: "Uyan!" Buradan sonrası çok önemli noktalar. Yani, bakın, Musa güzel bir kurnazlıkla onu İsa'ya gönderdi. Şimdi İsa ne yapıyor?

"Dedi: 'Sana 'varlıktan' arınmak gerek / Ve harabenden yüz bina gerek'" "Pak ol zatın ve sıfatların 'varlığından' / Ki bulasın hem arınma hem kurtuluş" "Çünkü eğer bir zerre 'varlık' bile olsa yolda / Hakikatte, putperestlik vardır yolda"

İsa çok güzel bir numarayla diyor ki: "Bak, birini arıyor olman bile kendini bir 'varlık' olarak gördüğün anlamına gelir. Yani, kendini bir şey olarak görüyorsun, bir şey arayan biri olduğunu sanıyorsun. Bu 'var olma' eyleminin kendisi putperestliktir. Yani hakikatte, kendini büyük bir halt sanıyorsun, yoksa bu yolda olmazdın."

"Eğer süsleyeceksen kendini kendi canından / Gerek sana Mustafa'nın (Muhammed'in) canının nurundan" "Ki onun ruhunun nuruyla olasın sultan / Ve olasın sonsuza dek irfana şayan" "Ben ki geldim sadece bir müjdeci olarak ona / Kusurlu kaldım o müjdecilikte bile" "Git onun kapısına, budur müjde / Ol onun toprağı, budur arınma"

Diyor ki: "Güzelim, Muhammed bin Abdullah'a git. Resulullah'a git, bırak o sana yardım etsin." Yani İsa da diyor ki, "Ben sana yardım edemem, git, sanırım Muhammed sana yardım edebilir." Şimdi Attâr'ın numarasına bakın. Cebrail ve Mikail ve İsrail ve hepsiyle başladı, onu toprağa, suya ve şuna buna götürdü. Şimdi geldi, teker teker, Nuh ve İbrahim'den başlayarak Musa'ya geldi. Musa dedi ki: "Devam et." Kibarca, her biri küçük bir tavsiye verdi ama "İleri git" dedi. Sonra İsa'ya ulaştı, o da "İleri git" dedi, onu bir sonrakine havale etti. Yani, "Muhammed'e git." Böylece Musa İsa'ya git dedi, İsa Muhammed'e git dedi.

Ve şimdi, Muhammed'in hikayesi.

"Sâlik geldi, dalgalar yükselmiş, canı feda / Göğsün önünde, dünyanın dolunayı Mustafa"

Sâlik çok mutlu oldu, İsa'nın ona Muhammed'e gitmesini söylediğini gördü, bu yüzden cevabını kesinlikle burada alacaktı.

"Burada hali altüst oldu / Başına toprak döktü ve kanlara (ıstıraba) düştü"

Başına toprak döktü, Muhammed'e ulaşır ulaşmaz yere düştü, başına topraklar saçtı, dövündü. Dedi ki:

"Ey Din Mülkünün Sultanı / Ve ey Alemlerin Rabbi'nin has Elçisi" "Ey dini yayan herkesin gönül aydınlatıcısı / Ve ey bütün peygamberlerin başkomutanı" "Ey meleklerle edep üstadı olan / Ey feleklere yol gösteren ve [onlar için] dileyen" "Ey ay ve güneş, yüzünün bir yansıması / Arş ve Kürsü, sokağında bir kapı tokmağı" "Yaratılış için maksat sensin, vesselam / Madem asıl sensin, var olan her şey sensin, vesselam"

Dedi ki: "Muhammed, yaratılış sensin, onun sonu sensin, yaratılış temelde senin için geldi. Asıl sensin, ne varsa sensin."

"Şehirlerin en iyisi senin şehridir / Asırların en iyisi senin hatırıdır"

Mekke'nin Kudüs'ten falan daha önemli olduğuna atıfta bulunuyor. Diyor ki, "Bak, en iyi ev seninki, Tanrı seni seçti ve sen büyüsun, sen..." Aynı övgülerle başlıyor.

"Gittim yolundaki her bir kapıya / Varana dek bu senin dergahına"

Diyor ki: "Bak, her kapıyı çaldım, ey Muhammed, ey Muhammed, her kapıyı çaldım, buraya öylece aniden geldiğimi sanma. Yolundaki her kapıya gittim, bu dergahına varana dek. Hepsi bana buraya gelmemi söyledi. Yardım et bana."

"Seni gördüğümde beri, geldim bu kapıya / Ve kapında, geldim başımda toprakla"

"Gördün işte buraya geldim, başımda toprakla."

"Eğer verirsen canıma bir zerre huzur / Koyacağım canımı ortaya (feda edeceğim)"

"Bana azıcık yol gösterirsen, senin için canımı vereceğim."

"Madem iki cihan senin gölgende yükselir / Hem yer hem gök, seninle yükselir, döner senin çevrende" "Senin kapından, başka nereye gidebilirim ki?"

"Lütfen, Allah aşkına, bana başka bir yere gitmemi söyleme. Allah aşkına, bu [yolculuğun] kırk bölüm olmamasına çalış, bırak bu Restart bu otuz, kırk bölümde bitsin. Şimdi söyle de anlayayım."

"Senin kapından, başka nereye gidebilirim ki? / Eğer gidersem emrin olmadan, olurum kâfir"

Yani diyor ki... yalakalık... diyor ki, "Doğru yere, en iyi yere geldim ve eğer beni geri çevirirsen mahvolurum. Ve denemediğimi sanma. Gerçekten Restart'ın 11 bölümünü dinledim ve sonra geldim."

"Madem cennetim bu sokaktan başkası değildir / Ve böyle bir kapıdan, umutsuzluk yaşamaz" "Onar kırık halimi hidayetle / Bir hediye bahşet ve kıl beni razı"

"Kırık halimi hidayetle onar." Beni doğru yola ilet. Hafız'ın bahsettiği o yetmiş üçüncü dine: "Yetmiş iki milletin kavgasını bağışla / Hakikati görmedikleri için, masala saptılar." Muhammed, bana bu "hakikati" söyle. "Bir hediye bahşet ve kıl beni razı."

"Mustafa, Mücteba, Dinin Sultanı / İştince dinde kaybolmuş kişiden bu hikayeyi..."

Mustafa Mücteba, diyor, Dinin Sultanı, Muhammed bin Abdullah, "dinde kaybolmuş", yani din konusunda kafası karışmış kişiden bu hikayeyi duyunca,

"Gördü ki Sâlik feryat ediyor haksızlıktan / Merhamet geldi ona ve gülümsedi"

Diyor ki Muhammed gülümsedi, Sâlik'in ne kadar ağlayarak konuştuğunu gördü.

"Dedi, 'Senlik' seninle oldukça, bulamazsın yolu / Aşık akıl ve agâh can senin olmayacaktır" "Bir kıl ucu kadar... ama eğer istersen 'fakrı' ve 'fenayı' / Gerek ki 'olmayasın', 'varlığında' sahip olmalısın Hakk'a"

"Eğer manevi fakrı ve fakiri ve yok oluşu ve tüm bunları... ve irfanı ve tasavvufu arıyorsan, 'yok' olmalısın."

"Ol bir gölge, kaybol güneşin içinde / Ol bir hiç, ve Allah en iyisini bilir" "Lakin bu makama ulaşmak için yolun / Gönlün içine girmekten başkası değildir"

Muhammed diyor ki: "Bak güzelim, ben sana o kadar yardım edemem ama bir rehber olabilirim. İsa bir şekilde bu rehberliği verdi bir beyitte, Musa sana bir şekilde söyledi, Nuh ve İbrahim de o bir iki beyitte bir şekilde söyledi ama daha açık söylemeye cesaret edemediler. Ben daha açık söyleyeceğim: 'Lakin bu makama ulaşmak için yolun / Gönlün içine girmekten başkası değildir'"

"Eğer erler gibi, istersen erlerin 'halini' / Kapıdan ve duvardan, gerek... [bulasın o hali]" "Önce geç Hiss'ten, sonra Hayal'den / Sonra Akıl'dan ve sonra Gönül'den. Ve bu duyuş / Bu 'hal' elde edilir Can içinde / Can makamında, kolaylaştı iş"

"Vardır beş makam senin varlığında / Doğrusu, yolun senin üzerinedir, soldan veya sağdan değil"

Dedi ki, "Bunca yolu bir şeyi anlamak için geldin ve sana bir şey söyleyeceğimizi mi sandın? Güzelim, kendi içine gitmen lazım. Kendi içine girdiğinde, meseleyi anlayacaksın. Ben sana yardım edemem. Sana 5 yol söyleyeceğim, git onlara sor." Yani, Muhammed bin Abdullah, o yüce Resul ve sizin Müslümanlar olarak Peygamberlerin Mührü (Hatemu'l-Enbiya) dediğiniz kişi, fark etmez, sadece havale ediyor... ona yolu söylemiyor. Havale etti. Diyor ki, "Nereye gitmelisin, bulmak için"

Önce Hiss'ten bahseder: *"Birincisi Hiss'tir, ikincisi ondan sonra Hayal / Sonra üçüncüsü Akıl, 'dedi-kodu'nun yeri'" "Dördüncü makam ondan, Gönül'ün yeridir / Beşincisi Can'dır, o zorlu yol" "Öyleyse git şimdi ve tut kendi yolunu / Aş bu beş vadiyi kendi içinde"*

Yani, seni aptal! Sen şimdi... diyelim ki... bana diyorsun ki "Hüseyini, Resulullah Muhammed'e söyle gelsin," ve ben onu bizim eve çaya davet ediyorum, sen de geliyorsun. Tamam, ne diyeceksin? İsa'yı mı istiyorsun? Yarın sabah İsa'yı ararım, bizimle bir kahve içmeye gelir. Tamam, gelir ve benimle oturur. Ve sen, seni aptal, seni de çağırırım, Bay Minbere-Tırmanan-Vaiz, seni de oturmaya çağırırım, işte İsa burada. İsa sana ne diyecek? Attâr diyor ki Resulullah şöyle der: "Efendim, kurtuluş yolunuz başka bir yerde, başka bir delikte. Sorun beni görmekle çözülmez ve ben sana yardım edemem."

Tasavvuf yolu din yolu değildir benim iyi oğlum. İrfan evrimsel değildir. İrfan baştan itibaren tam tekamül etmiş olarak sunulmuştur; din veya bilim gibi değildir. Sorun Muhammed'i görmekle çözülmez. Bu Müslümanların dediği gibi, eğer sorun Ali'yi görmekle çözülseydi, o zaman Ali ile gece gündüz yatan İbn Mülcem... Eğer yol görmekle çözülseydi, Yahuda İsa'yı harcamazdı. Yahuda, ahabap, onun havarilerinden biriydi! Seni aptal! Yani görmekle çözülmez.

Burada, Muhammed bin Abdullah Sâlik'in yolunu değiştirir. Onu "içeriye" veya "içine" yönlendirir. Yolu asıl Sokrates'e yönlendirir. Ve Attâr ile Mevlana bunu Platon'un geçtiği yere geri getirir ve, *"Biz bakarız içe ve hale / Biz bakmayız dışa ve kale (söze)."*

Yani, Vahdet-i Vücut'u yayar ve der ki kurtuluş yolun, kendi içindeki İnsan-ı Kâmil'i aramaktır. Ki onu dışarıda göresin. Eğer bazı insanların beni gördüğünü, İsa'nın beni gördüklerini söylediğini görürseniz, bu içeriden başladıkları içindir. Din yolu, Muhammed'in Cebrail gelmeden önce tuttuğu yoldur. Benim iyi oğlum, Cebrail geldiğinde sadece beni sana tanıttı. Muhammed zaten bu yoldaydı. Başka bir yol var Bay Sâlik. Bu yol görmekle çözülmez.

"Öyleyse git şimdi ve tut kendi yolunu / Aş bu beş vadiyi kendi içinde"

Evet, zavallı Sâlik... eh... zavallı... evet. *"Çağır dünya halkını sadıkların hatırına / Ki otursunlar, Doğudan ve Batıdan, dosdoğru" "Kâbe artık senin pak canının toprağıdır / Eğer bugün bir hac varsa, o senin yolculuğundadır"*

Muhammed ona der ki... "Bana o kadar 'Kâbe, Kâbe' deyip durma hacı. Kâbe biz gelmeden önce O'nun eviydi güzelim. 'Kâbe artık senin pak canının toprağıdır.' Senin bu doğru yola düşme eyleminin kendisi büyük bir değere sahiptir. Eğer bir Hac varsa, o senin ayrılığındır ve bu... bunun değeri başka bir şeydir."

Sâlik o saygıdeğer Pir'e geldi, ona tekrar anlattı... o Pir'e geri döndü, dedi ki: "Efendim, durum bu." İrfan yolundan, tasavvuf yolundan, Restart yolundan, yetmiş üçüncü din yolundan Muhammed seni kendine havale ediyor. Yani, sorun onu görmekle çözülüyor. Cevabı hemen orada verebilirdi. Eğer bir cevap verecek olsaydı, hemen orada verirdi. Muhammed bin Abdullah ona cevabı vermemekle kalmıyor, "Git bu beşe sor" diyor. Yani diyor ki, "Sana rehberlik edeceğim. Kendi dışına çıkıp durmayı bırak. Seni aptal! Cebrail'i gör, Mikail'i gör, dünyayı gör. Bunların hepsi senin dışında. Ben senin dışındayım ey Sâlik. Eğer Muhammed'i arıyorsan, Muhammed senin dışında, o başka bir kişi. İsa senin dışında, Musa senin dışında." Buradan itibaren Bay Sâlik'in tüm konusu değişiyor. Diyor ki... "Bunu yapma... bu şeyi."

Şehrini değiştir, kendini toparla. 'Şeb Behayr İran'da anlattığım o hikaye hani, sürekli osuran kız ve anne babası görücü usulü evlilik teklifinde utanıyorlardı... çay ikram etmeye geliyorlardı ve kız sürekli osuruyordu. Sonra... annesi ve babası diyordu ki, "Kusura bakmayın, affedersiniz..." sürekli şehirlerini değiştiriyorlardı. Bir arif geldi ve dedi ki: "Sevgili baba, sevgili anne, sürekli şehrinizi değiştirip rezil olacağınıza, şehrinizi değiştireceğinize... kızıınıza söyleyin kendini biraz toparlasın (kıçını tutsun). Eğer kendini toparlarsa, sürekli osurmaz ve siz de şehirde rezil olmazsınız." Resulullah ona tam olarak bunu söylüyor. Diyor ki, "Kendine gel, sen sendesin. Onu aramak için dışarı gidip durmayı bırak." Başka bir yol açıyor. Diyor ki, "İsa, yani Jesus, Musa, İbrahim ve Nuh tam olarak benim sözlerimi iki satırda söylediler ama görünüşe göre anlamadın. Madem bana geldin, bırak kafana sokayım: 'Cihanda ne varsa senin dışında değildir / Ne istersen kendinden iste, zira O sensin.'"

"Hafız, kalk ortadan. 'Sen kendi hicabınsın (engelinsin), Hafız, kalk ortadan.'"

Diyor ki, "Şimdi, dışarıyı unut, içine yapış." Ve ona beş vadiyi anlatıyor, yani Restart'ın cevabı henüz verilmedi ve Restart'ın size bu cevapları açıklaması gerekiyor. Gelecek hafta, madem bunu anladınız, Mevlana Celaleddin Muhammed Rumi Belhi tarafından belli bir gruba edilecek o müstehcen küfrü size sunmak daha kolay olacak. O müstehcen küfür o kadar yapışkan ve güzel ki kesinlikle bana Facebook'tan cevap yazacaksınız: "Adamım, harika!" Ve bu programı paylaşmanız, tanıtmanız, arkadaşlarınıza anlatmanız, kulaklarına fısıldamanız, bir telefon etmeniz harika bir şey; böylece bu programın varlığından haberi olmayan ve sizin gibi farklı olanlar... ve unutmayın: ("*Testinin içinde ne varsa dışına o sızar.*") Bu programı dinliyorsanız, farklısınız demektir güzelim. Kesinlikle geri kalanlardan ayrılıyorsunuz demektir. Sadece herhangi biri bu programı dinlememeli zaten. Dinliyor olmanız farklı olduğunuz, anladığınız, bir adım ileri geldiğiniz anlamına gelir. Diyorum ki, belki arkadaşlarınızdan bazıları da anlıyordur ama böyle bir programın varlığından haberleri yoktur ve siz tanıtmalısınız.

Ve unutmayın, yüz bin, iki yüz bin kişi 10 dolar, bir milyon dolar eder. Bu Restart'ın 30. bölümüne ulaşması için hala 5 ayım var. Ama 30. bölümden itibaren Restart'ın "kapatma" düğmesine basacağım ve kepengini indireceğim. Ya da televizyon kanalını kurarız ve Restart'ın kepengini yukarı çekeriz, hem de sertçe. O yüzden bir dahaki sefere, "Hüseyini, 'Şeb Behayr İran'ı kestini" deme. 'Şeb Behayr İran'ı *biz* kestik. Sen, paylaşmayarak ve tanıtmayarak ve arkamda durmayarak. Ve ben, biraz titiz ve aptal olarak, ve aklına gelebilecek başka ne varsa! Sizi seviyoruz.

Sevgili dinleyici, gelecek haftaya ve Mevlana Celaleddin Rumi Belhi'nin o müstehcen küfrüne kadar hoşça kalın!

